

ŠTO JE IGRA?

- Igra je slobodna, spontana aktivnost koja proizlazi iz unutrašnje djetetove potrebe
- Igra je prerađena stvarnost u skladu s dječjim doživljajem.
- Igra je stvaralačka aktivnost, svaki put drukčija, neponovljiva, koja najviše odgovara djetetovoj prirodi, zakonitostima njegova razvoja i omogućuje mu **skladan tjelesni, intelektualni, socijalni i emocionalni razvoj.**
- Igra je aktivnost kojom se dijete izražava i potvrđuje – to je snaga koja ga upućuje na nove aktivnosti pomoću kojih razvoja sve svoje mogućnosti.

ŠTO IGRA ZNAČI ZA DIJETE?	
IGRAJUĆI SE DIJETE.....	
.....UČI	<ul style="list-style-type: none"> • Predmetni svijet tj. okolinu (upoznaje, istražuje, rukuje stvarima, neposredno provjerava) • Svijet ljudi i njihove odnose (misaono ispituje, uživljava se, zamišlja „kao da...“ „kad bi...“)
.....RJEŠAVA	<ul style="list-style-type: none"> • Najjednostavnije i najlakše sukobe • Svoje strahove i poteškoće (u igri je ono vuk, liječnik, mrak...ono plaši druge oko sebe, tjera vuka, tjera mrak, operira lutku – suočava se, prerađuje te polako nadvladava strah i nelagodu)
.....ISKAZUJE	<ul style="list-style-type: none"> • Sve ono što mu u stvarnom životu nije dopušteno iskazati (ljuti se na drugu djecu, na odrasle, viče, iskazuje agresivnost na predmetima...) • U igri se dijete oslobađa napetosti, postaje smireno, opušteno – jer u igri je gotovo sve dopušteno.
.....STJEČE SAMOPOUZDANJE	<ul style="list-style-type: none"> • Čini što želi • Gospodar je situacije • Ima onu ulogu koju odrasli imaju u stvarnom životu (dijete je policajac, vojnik, pjevačica, glumac, pilot, liječnica, otac, majka...)

KAKO RODITELJ MOŽE POMOĆI DJETETU DA SE IGRA?

- OSIGURATI osjećaj prijateljstva, topline, opuštenosti, sigurnosti, iskazivati ljubav (riječima ili pokretom)
- Gledati na dječju igru kao na najvažniji posao odraslog
- Dati potporu, pohvaliti
- OSIGURATI stalan prostor za igru (veličina je nevažna) nesmetano vrijeme u kojem će dijete samo odlučiti kad će početi igru, što će se igrati, kako, koliko dugo. Ostaviti djetetu da uredi igrajući prostor – dopustiti na tom prostoru „neurednost“ (prema poimanju odraslih) – za dijete je to red
- OMOGUĆITI djetetu da samo istražuje igračku i igra se njome (savjetovanje – upali ovdje, složiti tu...) smeta djetetu i govori mu ti to ne znaš, ja nisam zadovoljan tobom te čini dijete nesretnim)
- OMOGUĆITI djetetu da nesmetano, samo, igrajući se, savladava probleme, bez uplitanja odraslog.
- POMOĆI ako dijete traži pomoć, ali tako da dijete i dalje ostane „gospodar situacije“
- ODREDITI, DOGOVORITI neko vrijeme za određenu aktivnost s djetetom (dovoljno je nekoliko minuta) – pročitati priču, razgovarati, našaliti se, pogledati zajedno TV emisiju, prošetati...)

DIJETE – IGRA- IGRA – DIJETE

Igrajući se dijete uči o sebi, svijetu i drugima.

Igrajući se prorađuje sve svoje doživljaje – lijepa i ružna (na sebi prihvatljiv način)

Igrajući se, dijete se izražava. Igrajući se, priprema za buduće događaje.

Igra je „ogledalo“ u kojem se odražava što dijete misli, doživljava, osjeća, želi – sve ono što dijete ne može izraziti riječima izražava igrom.

Igra je potrebna svakom djetetu i potrebne su različite igračke (i djevojčicama i dječacima). Djeca će sama odabrati što im treba.

RODITELJI – ODRASLI

Sjetite se kako ste ljuti kad vas netko prekine u poslu.

Jednako je ljuto i dijete kad mu prekinete igru jer IGRA JE ZA DIJETE NAJVAŽNIJI POSAO.

Izvor : Letak iz Unicef-ova projekta „Pomozimo im rasti“ 1996: Priredila Ljiljana Šarić

Pripremile : Ivana Bašić - odgojiteljica, Mirjana Dadić- odgojiteljica, Nikolina Karamović- odgojiteljica, Marina Grbić Malnar, stručni suradnik pedagog

DIJETE I IGRA